

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 223. Quandonam jurisdictio Confessarii amittatur aut impediatur
ratione censurarum vel aliter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

quod alius absolvere non possit, ut lex Jure Canonico probat *Aversa* supra. Et ratio est, quia tum non est necessitas, & Ecclesia tantum voluit consulere necessitati, ne quis periret. Excipiunt rectè *Sanch. Sylv. Chapeav.* si simplex Sacerdos jam inceperit audire confessionem, quia jurisdictionem legitimam habebat, quando incepit, & illa non expirat per adventum alterius, cum res non sit amplius integra.

§. 5. Si iste alter habens jurisdictionem nollet absolvere, esset idem, atque si abesset, & tum re ipsa esset necessitas, possetque absolvere quivis Sacerdos, *Henriq. Sanch. Dian. Avers.* Quod extendunt etiam ad casum, quo adesset Sacerdos in alia, sed non in hac diocesi jurisdictionem habens, verum in hoc ultimo casu tutior est & sequenda sententia *Suar.* dicentis hunc, quamvis alienæ diocesis, esse præferendum in danda absolutione. Ad quid autem teneatur, qui ita in necessitate absolvitur à reservatis, dicitur à n. 1693.

Q. 223. *Quandonam jurisdictio Confessarii amittatur aut impediatur ratione censurarum vel aliter.* R. §. 1. Sacerdos excommunicatus & non toleratus privatus est omni jurisdictione, hinc nequidem à venialibus validè absolvit, nisi constitutum in articulo mortis. E contra excommunicatus toleratus validè absolvit, secundum communem cum *Carden.* in 2. crisi d. 2. n. 450. Sed illicitè, nisi requisitus & contritus, secundum dicta l. 6. p. 1. n. 215., ubi n. 211. dixi, quandonam licitè requiratur.

§. 2. Quamvis Parochus excommunicatus, non toleratus, (imò & degradatus, juxta *Bonac.* & alios contra *Laym.* & alios) quamdiu non est pri-

privatus parochiâ, possit dare potestatem assistendi Matrimonio sui parochiani, uti habent plurimi cum *Leur.* in Foro benef. p. 1. q. 435. n. 7. eò quòd assistere Matrimonio non sit actus jurisdictionis sed tantùm testimonii: tamen non potest alteri delegare jurisdictionem audiendi confessiones suorum, quia delegare jurisdictionem est actus jurisdictionis, quam talis excommunicatus nec licitè nec validè exercet, *Suar. Barb. Leur.* q. 434. n. 6. contra *Sylv. & Armil.*

1566. §. 3. Quamvis per Cap. *Non est vobis*, De sponsalibus, Parochus tempore interdicti prohibeatur administrare Sacramentum Pœnitentiæ aliis quàm moribundis, nunc tamen per Cap. *Alma mater*, De sent. excomm. in 6. potest etiam sanis administrare non excommunicatis nec specialiter interdictis, qui etiam non fuerint ullo modo causa interdicti lati, alioquin deberent prius satisfecisse aut præstitisse cautionem, *Covarr. Suar. Henriq. Sayr. Ugol. Barb. Leur.* supra.

1567. §. 4. Peccat mortaliter Confessarius, si absolvat excommunicatum à peccatis, priusquam absolutus sit vel absolverit eum à censuris saltem excommunicationis, quia Ecclesia graviter præcipit, ut excommunicatus nullum, nequidem Pœnitentiæ Sacramentum suscipiat, *Suar. Sporer* n. 632. Hinc ubi prudenter timeatur, ne excommunicatio adsit ob aliqua peccata graviora, sic dari debet absolutio, *Ego te absolvo ab omni vinculo excommunicationis, in quantum possum & tu indiges: Deinde ego te absolvo à peccatis tuis &c.* Et quamvis pœnitens postea prius, recordetur se fuisse in excommunicatione, recitè ab hac absolutus est, quia voluntas Confessarii

sarii fuit tollere excommunicationem, si adesset, nec requirebatur accusatio illius, *Côn. Lugo* d. 16. n. 623. *Arr. d. 35. n. 14. Sporer n. 634.* Imò si Confessarius volens agere quantum potest sola illa verba dixerit, *absolvo te à peccatis*, putant probabile esse *Suar. Tamb. De confess. l. 3. c. 10. n. 57. Stoz. l. 2. n. 82. & 84. Sporer n. 635.* quòd etiam à censuris absolvat, quia in absolutione à peccatis videbitur includi absolutio ab omni eo, quod è peccato nascitur. Et quamvis regulariter præmitti debeat etiam absolutio à suspensione & interdicto, non foret tamen mortale illam postponere, cum hæ duæ censuræ non privent usu passivo Sacramentorum, *Sporer n. 632.*, quamvis *Stoz n. 84.* rectè notet illis, qui interdicto causam dederunt, per *Cap. Alma mater* suprà, prohiberi susceptionem Sacramenti Pœnitentiæ priusquam ab eo interdicto sint absoluti.

§. 5. Si quis etiam toleratus accedat ad Sacramentum Pœnitentiæ suscipiendum, consecutus suæ excommunicationis, absolutio extra casum necessitatis est invalida, quia accedit malâ fide, & de novo peccans. E contrâ si bonâ fide accedat ignorans suam excommunicationem, *S. Anton. Silv. Vasq. & alii 20.* dicunt non absolvi validè, quia cum sit ab Ecclesia præcisus, videtur sublata jurisdictio omnibus Confessariis respectu illius, donec ab excommunicatione absolvatur: *Caj. tamen Nav. Suar. & alii 40.* apud *Carden. cum Sporer n. 633. Aversa q. 15. l. 1. Lugo à n. 613. Arr. n. 12. Diana p. 3. t. 4. R. 78.* dicunt validè absolvi; quod *Dicast. d. 8. n. 67.* docet etiam de excommunicato non tolerato, quia præsumi non debet Ecclesiam sustulisse

1568.

lisse

lisse eam jurisdictionem, cum id nullibi dicatur, neque esset ad bonum fidelium, qui non recordantes excommunicationis possent totam vitam, bonam fide suscipere Sacramenta, & tamen nunquam accipere gratiam, quod de pietate Ecclesie presumi non potest. Quidquid sit de hoc,

1569. §. 6. Certum est in casu urgentissimae necessitatis, v. g. ad vitandam gravem infamiam, scandalum, periculum mortis, posse excommunicatum excommunicatione etiam reservata suscipere Sacramentum Pœnitentiæ imò & Eucharistiæ, nam Rubrica Missalis dicit excommunicatum prius sub Missa recordantem illius posse pergere, si sine infamia vel scandalo non possit abstinere, nam Ecclesie prohibitio non obligat, quando est moralis necessitas hoc faciendi & moralis impossibilitas non faciendi, qualis tum est.

1570. §. 7. Extra casum urgentem necessitatis, si per excommunicatum non stet, quominus absolvatur, & jam satisfecerit, aut si sit impotens satisfacere, docent *Angel.* & alii secluso scandalo posse petere Sacramentum Pœnitentiæ & absolvi, quia desit esse contumax, ergo non videtur privandus tam necessario Sacramento: quam sententiam *Carden.* reputat probabilem, sed melius contradicunt *Silv.* & alii cum *Aversa* dicente esse certum, quia licet requiratur contumacia ad incurrendum, non tamen ad permanendum in excommunicatione, in qua illicitus est usus passivus Sacramentorum.

Quandonam per prohibitionem audiendi confessiones censeatur tolli vel suspendi jurisdictione, dixi n. 1470. 1546. 1547.

1571. Q. 224. Quid dicendum sit in casu, quo Confessarius